

GŁOS ŚWIDNIKA

ORGAN SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO
WSK ŚWIDNIK

Nr 1 (443)

14 stycznia 1977 r.

Cena 50 gr

LISTY ♦ TELEGRAMY ♦ DALEKOPISY ♦

Życzenia noworoczne

Towarzysz Mieczysław Koc
I Sekretarz KZ PZPR
Towarzysz Józef Lipiński
Dyrektor Wytwórni
Sprzętu Komunikacyjnego
w Świdniku

W imieniu Egzekutywy Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Lublinie, pragnę za Waszym pośrednictwem przekazać całej załodze Waszego Zakładu najlepsze Życzenia Noworoczne oraz nasze gorące podziękowania za trud, jaki włożyliście w pomyślną realizację zadań produkcyjnych roku 1976.

Wierzymy, że zarówno dyrekcja, organizacja partyjna, związkowa i młodzieżowa oraz wszyscy pracownicy Zakładów dołożą wszelkich starań, by wyniki roku 1977 były jeszcze lepsze, świadcząc tym samym o dobrym zrozumieniu treści rzuczonego na VII Zjeździe PZPR hasła powszechnej poprawy jakości życia i pracy.

Życzę wszystkim członkom załogi dalszego pomnażania sukcesów w pracy zawodowej i działalności społeczno-politycznej w roku 1977 oraz wiele satysfakcji w życiu osobistym.

I Sekretarz KW PZPR
Ryszard Wójcik

Dyrekcja, Komitet Zakładowy PZPR
Rada Zakładowa,
Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego
w Świdniku

Dziękując za przedterminowe wykonanie rocznych zadań planowych, Wojewódzka Rada Związków Zawodowych w Lublinie składa kierownictwu, aktywowi społeczno-politycznemu i całej załodze Waszego zakładu jak najserdeczniejsze gratulacje.

Gratulując osiągniętych wyników w zakresie realizacji zadań planowych oraz podjętych przez załogę zobowiązań produkcyjnych z okazji VIII Kongresu Związków Zawodowych życzymy nowych osiągnięć we wszystkich dziedzinach działalności zakładu w roku 1977.

Przewodniczący WRZZ
Bogdan Grabowski

IV SESJA KONFERENCJI SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO

PLAN ROKU 1977 PRZYJĘTY JEDNOGŁOSNIE

V Plenum KC PZPR na swym posiedzeniu ustaliło trzy podstawowe kierunki działania na rok 1977 i lata następne. W głównej mierze chodzi o umocnienie, a na niektórych odcinkach przywrócenie równowagi rynkowej, aktywizację handlu zagranicznego i wykorzystanie inicjatyw w tym zakresie oraz dalsze podnoszenie jakości pracy i produkcji oraz pełne wykorzystanie siły roboczej, surowców, materiałów, maszyn i urządzeń. Kierunki określają zadania stawiane przed naszym zakładem wymagając jednocześnie od nas — odpowiedniego wykorzystania czasu pracy i zatrudnienia — przez dalszy wzrost wydajności, oszczędności materiałów i surowców, poprawy stopnia wykorzystania maszyn i urządzeń oraz dalszej poprawy warunków socjalno-bytowych, bezpieczeństwa i higieny pracy.

IV Sesja KSR wykazała cały szereg jeszcze istniejących zjawisk negatywnych. W dyskusji na KSR wydziałowych i zakładowej jasno i dobitnie podkreślano konieczność zmian w transporcie wewnątrzzakładowym prowadzących do poprawy jego organizacji i stanu technicznego, poprawy zaopatrzenia w narzędzia normalne i specjalne, poprawy rytmiki dostaw materiałowych i detali kooperowanych między poszczególnymi wydziałami, terminowych i dobrze przeprowadzonych remontów maszyn i urządzeń oraz konieczności sprawniejszej pracy gospodarki narzędziowej. Rozwiązanie tych problemów pozwoli niewątpliwie na szybsze wprowadzenie nowych uruchomień, na pełniejsze wykorzystanie naszego potencjału produkcyjnego.

Pomyślnej realizacji zadań gospodarczych towarzyszyć będą poprawa warunków bezpieczeństwa i higieny pracy oraz poprawa warunków socjalno-bytowych i wypoczynku załogi. Nastąpią to na kierownictwo zakładu obowiązek stworzenia właściwego zaplecza w służbach decydujących o utrzymaniu ruchu sprzyjającego nie tylko szybkiemu i sprawnemu przeprowadzaniu remontów ale przede wszystkim dalszej poprawie warunków pracy. Ma to szczególnie zastosowa-

(Dokończenie na str. 2)

Sala obrad IV Sesji KSR Fot.: T. Sugier

Dla pełnej realizacji UCHWAŁ VII ZJAZDU PARTII

Dnia 22.12.76 r. na swoim posiedzeniu Egzekutywa KZ PZPR zajęła się analizą wykonania programu Zakładowej Organizacji Partyjnej zabezpieczającego realizację Uchwał VII Zjazdu PZPR.

Działania wynikające z tego programu znalazły się w centrum uwagi kierownictwa przedsiębiorstwa i poszczególnych służb zakładu. W lutym ub. roku zadania zostały rozdzielone pomiędzy poszczególne pionierzy i działaczy przedsiębiorstwa, co pozwoliło na ukierunkowanie prac nad poszczególnymi przedsięwzięciami. Ogółem w roku 1976 realizacja objęto 30 tematów, z których większość ma szczególne harmonogramy i programy kierunkowe jak np. zagadnienia socjalne i bhp.

Generalnie stwierdzić należy duże tempo prac, stąd wiele tematów ma znaczne wyróżnienie w wykonaniu. Są jednakże i takie zadania, które wymagają dużych wysiłków rozłożonych w czasie, i w których nie widać jeszcze odczuwalnych efektów np. w zakresie inwestycji.

Zgodnie z założeniami zostały zrealizowane przypadające na rok 1976 zadania z PLANU ROZWOJU NAUKI I TECHNIKI. Efektem tej działalności jest zaliczenie do planu sprzedaży przedsiębiorstwa w zakresie usług nieprzemysłowych kwoty ok. 220

mln zł oraz uzyskanie znacznych oszczędności materiałowych.

Dla osiągnięcia celów społeczno-gospodarczych zawartych w Uchwałach VII Zjazdu Partii załoga zobowiązała się do wykonania dodatkowej produkcji zgłaszając swój udział w ogólnopolskim konkursie „Stać nas na więcej i lepiej”. Zobowiązanie to zostało zrealizowane — dodatkowa produkcja wykonana w ramach zobowiązań osiąga wartość 33,3 mln zł.

W zakresie POLITYKI KADROWEJ do ważniejszych osiągnięć zrealizowanych w ub. roku należy zaliczyć: utworzenie 51 stanowisk pracy chronionej, zmniejszenie absencji chorobowej w porównaniu do roku 1975, prowadzenie szkoleń mistrzów w zakresie socjologii i psychologii oraz organizacji zarządzania.

W celu przyspieszenia efektywności inwestowania, maszyn i urządzeń podjęto działania mające na celu skrócenie cyklu montażowego. Prowadzone prace przygotowawcze obejmujące wcześniejsze dostarczenie dokumentacji techniczno-ruchowej maszyn i urządzeń na 3 miesiące przed planowaną dostawą. Na podstawie dokumentacji opracowywano harmonogramy prac niezbędnych do zainstalowania i uruchomienia urządzeń obciążając odpowiednie

(Dokończenie na str. 2)

U PROGU NOWEGO ROKU

W dniu 29 grudnia ubiegłego roku, na Konferencji Samorządu Robotniczego przyjęty został plan społeczno-gospodarczy przedsiębiorstwa na bieżący rok.

Jednocześnie przyjęto do realizacji w 1977 roku program działania, który winien zagwarantować pełne wykonanie zadań planowych, program poprawy warunków bezpieczeństwa i higieny pracy oraz program poprawy warunków socjalno-bytowych. Zadania i kierunki działania jakie przyjęliśmy na konferencji gwarantują dalszy dynamiczny rozwój zakładu, stanowią zaangażowaną odpowiedź naszej załogi na Uchwały V Plenum KC PZPR.

Na czło zagadnień, w kontekście których rozpatrywalimy osiągnięte w 1976 roku wyniki oraz ukierunkowywaliśmy naszą działalność na 1977 rok wybijają się:

— pełne wykorzystanie posiadanego potencjału produkcyjnego oraz wyzwalenie tych rezerw, które tkwią w osiągniętych kwalifikacjach ludzi, w możliwości dalszego zwiększa-

nia zaangażowania w coraz lepszej, wydajniejszej pracy, które wreszcie są ukryte w tym co nazywamy gospodarczo działalnością, — bardziej celowe ukierunkowanie na produkcję społecznie potrzebną możliwości istniejących jeszcze w przedsiębiorstwie; na produkcję, której jakość nie będzie wywoływać uwag i niezadowolonia

u naszych odbiorców i klientów, która wzbogaci rynek, pozwoli na dalszy tak potrzebny rozwój opłacalnego eksportu.

Przyjęty plan produkcyjny roku 1977 zakłada wzrost sprzedaży produkcji i usług o 5 proc. przy wzroście wydajności pracy wynoszącym także 5 proc. Oznacza to, że planowany przyrost produkcji przy bardzo poważnych i pracochłonnych zadaniach w zakresie nowych uruchomień i prac rozwojowych, powinien być w całości pokryty wzrostem wydajności pracy.

Procentowy przyrost pracochłonności zadań 1977 roku jest wyższy od przyrostu produkcji i wynosi 7,5 proc. Jednocześnie jest on rozłożony inaczej niż w 1976 roku, i stąd konieczność znacznego przegrupowania sił i środków w zakładzie.

(Dokończenie na str. 2)

KIERUNKI MAGAZYN MŁODYCH

ZSMP

MŁODZI ULEPSZAJĄ

28 grudnia ogłoszono wyniki konkursu „Listopad miesiącem młodogo racjonalizatora”. Kom-

których po wstępnych opiniach przyjęto do realizacji 18 wniosków, a 4 wprowadzono j-ż do

Z rąk dyrektora inż. Stanisława Pasko nagrodę odbiera Jerzy Denis. Fot.: S. Motaj

sja oceniająca konkurs stwierdziła, że zgłoszonych zostało 28 projektów racjonalizatorskich, z

których po wstępnych opiniach przyjęto do realizacji 18 wniosków, a 4 wprowadzono j-ż do

WIZYTA W BRZEŚCIU

Na zaproszenie Obwodowego Komitetu Komsomolu przebywała w Brześciu dwudziestoosobowa grupa polskiej młodzieży. Wyjazd zorganizowany był przez ZW ZSMP w Lublinie dla wyróżniających się aktywistów największych zakładowych organizacji ZSMP województwa lubelskiego z osiągnięciami w akcji „Mój sukces socjalistycznej ojczyźnie”.

Świdnik reprezentowało trzech naszych kolegów — Janusz Mróz, Stanisław Mioduszewski i Lucjan Stojński.

Po przekroczeniu granicy PRL, znaleźliśmy się na ziemi białoruskiej, tam powitała nas grupa radzieckich komsomolców z Brześcia. Brześć to wielkie miasto zamieszkałe przez około 170 tys. mieszkańców. Przez dwa dni pobytu zapoznaliśmy się ze strukturą i działalnością komsomolskiej organizacji. Pokazano nam wiele ciekawych obiektów ale największe wrażenie odnieśliśmy

podczas zwiedzania Twierdzy Brzeskiej. To miejsce zachowane w danym stanie dla upamiętnienia krwawych walk podczas pierwszej wojny światowej.

Radzieccy przyjaciele zgotowali nam ciekawy i atrakcyjny pobyt na ziemi białoruskiej.

Dwa dni pobytu szybko minęły wśród spotkań z młodzieżą i zwiedzania miasta. Po pożegnalnym spotkaniu, które odbyło się w drugim dniu pobytu udaliśmy się w drogę powrotną do kraju. Byliśmy zmęczeni, ale jak bardzo zadowoleni z radzieckich przyjaciół, którzy przyjmując nas bardzo serdecznie nie szczędzili swych sił by nam pokazać jak najwięcej.

Taki atrakcyjny wyjazd to nie tylko wielkie przeżycie jego uczestników, to także nawiązanie kontaktów i przyjaźni sprzyjających wymianie doświadczeń.

fan.

Komisja nie przyznała pierwszej nagrody ze względu na przewidywane zbyt niskie efekty ekonomiczne projektów, natomiast drugą nagrodę w wysokości 2 tys. zł otrzymali ex aequo: WALDEMAR LIS i JÓZEF KOWALCZYK — autorzy projektu „Zmiana konstrukcji korpusu korka wlewu do motocykla” oraz JERZY DENIS — autor projektu „Wykorzystanie złomowanej blachy aluminiowej na znaczki firmowe do motocykla”.

Dwie równorzędne nagrody po 1600 zł otrzymali: BOLESŁAW SOCHA za projekt zatytułowany „Zmiana konstrukcji pierścienia tulkij dystansowej motocykla” i RYSZARD WÓJCIK za projekt dotyczący zmian procesu technologicznego o przewidywanych efektach 18 tys. zł.

Wyróżnienie w wysokości 500 zł dla robotnika racjonalizatora otrzymał WOJCIECH KUDELSKI, ponadto trzynastu młodym racjonalizatorom przyznano dyplomy uznania.

NOWY ROK W ZST

Witając Nowy Rok cieszymy się, przesyłamy sobie nawzajem życzenia zdrowia, szczęścia, pomysłowości. Jednocześnie nasuwają się nam pytania. Jaki był ten rok ubiegły? Co w nim było szczególnego? O odpowiedź poprosiłem uczennice i uczniów z Zespołu Szkół Technicznych.

Jest skurat przerwa. Podchodzi do grupy roześmianych dziewcząt. Padają różne odpowiedzi, ale najczęściej powtarzają się wspomnienia z obozów OHP. Opowiadano mi zabawną i autentyczną historię z jednego ze zgrupowań „Kulturalny człowiek” czyli człowiek odpowiedzialny za kulturalne życie na obozie od samego początku zapowiedział spotkanie z kombatanami. Przygotowywał uczestników do mądrej i poważnej dyskusji o ruchu narodowo-wyzwoleńcym. Gdy wręczyć nadszedł ten dzień, przygotowano ognisko, zebrało się całe oboz i wtedy okazało się, że „kulturalny człowiek” zapomniał (w wirze pracy) zaprosić kombatanów... Była i tak.

Do naszej rozmowy przyłączyli się chłopcy z IIIa TMM. Tutaj wszyscy zgodnie stwierdzili, że najważniejszym wydarzeniem w życiu ich klasy było ponowne

zdobycie mistrzostwa miasta Świdnika szkół średnich w piłce siatkowej.

Turystom, najbardziej w pamięci utkwiły rajdy, a szczególnie tradycyjny rajd po Roztoczu, który był bardzo wesoły i mokry (od deszczu).

Tak, ale to są wspomnienia z wakacji, czy pierwszych dni szkolnych. Życie ucznia składa się nie tylko z tzw. czasu wolnego lecz i z czegoś takiego co nazywa się nauką. I tutaj zaczyna się dla co niektórych problem. Ci, co zaplanowali sobie koniec wakacji i września i uczyli się systematycznie lub prawie systematycznie nie mają kłopotów z tym czy inżynier postawi dwa czy trzy. W życiu różnie bywa, mogło źle wyjść z jednego przedmiotu ale naraz z kilku... Na szczęście takie przypadki są nieliczne. Nowy Rok jest dla wszystkich chwilą refleksji, zastanawiania się nad przeszłością ze spojrzeniem w przyszłość. Myślmy co zrobić by nasze życie było jeszcze lepsze i pełniejsze, robimy postanowienia. I należy sobie życzyć by te dobre postanowienia wprowadzić jak najszybciej w nasze postępowanie.

SZKOLENIE W ZSMP

Szkolenia — jedna z form życia wewnątrzzakładowego w ZSMP — prowadzone są w dwóch etapach — jako pow-

szechnie zebrania szkoleniowe prowadzone w kołach i szkolenia w ramach Zakładowej Szkoły Aktywu.

Rok szkoleniowy w naszej organizacji zakładowej rozpoczyna się w miesiącu październiku br. i trwać będzie do końca maja 1977 roku.

Wkraczając w nowy rok szkoleniowy — mówi Henryk Garliński — organizator szkoleń przy ZZ ZSMP — kładziemy większy nacisk na szkolenie wśród młodzieży, wciąż doskonalamy ich formy. Jednym z działań jest opracowanie harmonogramów dla każdego z kół oraz wytypowanie organizatorów szkoleń. Zwracam się z gorącym apelem, by organizatorzy szkoleń w kołach doszli do porozumienia z kierownikami działów i wydziałów w celu umożliwienia młodzieży pracującej na dwie zmiany uczestnictwa w zajęciach.

Jednym z kierunków szkoleń jest Studium Wiedzy o Partii. Młodzież na zajęciach zapoznaje się z historią ruchu robotniczego, statutem i programem partii. Do prowadzonych szkoleń w celu ich uatrakcyjnienia wprowadza się filmy i przeobraza. Zakończenie szkolenia przewidziano na miesiąc grudzień.

Dziś z zainteresowaniem cieszy się Studium Aktywnego Wypracowania — gdzie młodzież uczy się zasad organizowania wycieczek oraz organizowania czasu wolnego po pracy.

Kierownicy poszczególnych kierunków szkoleń organizują po szkoleniach imprezy towarzyszące — takie jak dobry film, występ zespołu artystycznego. Aktyw uczestniczący w szkoleniach przekazuje nabytą wiedzę swoim kolegom podczas zebrania w kołach zapoznając wszystkich z problemami życia społeczno-gospodarczego kraju i świata.

fan.

Zapraszamy do „ISKRY”

18 stycznia o godzinie 19.00 w klubie ZSMP Iskra odbędzie się spotkanie aktywów zakładowej organizacji młodzieżowej z grupą młodzieży radzieckiego KOMSOMOLU — zapraszamy!

ŻYCIE W SPOŁECZEŃSTWIE

Waldemar Kijanko pracuje w WSK od 1969 r. Działalność społeczną rozpoczął już w szkole

legom, a w rezultacie koło zaczęło wyróżniać się w zakładzie. Do jednych z ciekawszych wy-

pracując w organizacji harcerskiej. W trakcie studiów należał do ZSP, jednocześnie współpracował z ZHP, opiekując się harcerzami jednej ze szkół miasta.

W momencie podjęcia pracy w zakładzie w dziale technologicznym wstąpił w szeregi ZMS. Jego działalność i łatwość nawiązywania kontaktów z otoczeniem sprawiła, że szybko został wiceprzewodniczącym koła w swoim dziale. W 1973 roku powierzono mu funkcje przewodniczącego koła i wiceprzewodniczącego Zarządu Zakładowego ZMS do spraw ekonomicznych.

Pracę w kole charakteryzowały ciekawe imprezy. Waldemar Kijanko miał zawsze dużo pomysłów i wiele inicjatyw, jego chęć do pracy udzielała się ko-

darzeń w pracy koła można zaliczyć rajd motocyklowy o puchar głównego konstruktora. Poświęcając się działalności społecznej nie zaniedbywał jednocześnie pracy zawodowej. W 1976 roku został kierownikiem sekcji montażu i ekspedycji motocykla. Jeżeli ma tylko wolną chwilę zajmuje się pracą nad nowymi rozwiązaniami technicznymi, jest jednym z cenniejszych racjonalizatorów w zakładzie. Od niedawna został oddelegowany do pełnienia funkcji wiceprzewodniczącego ZZ ZSMP do spraw organizacyjnych.

Efektami działalności młodzieży naszego zakładu są duże, możemy pochwalić się osiągnięciami w skali kraju i województwa. Dobre wyniki osiągamy dzięki takim właśnie ludziom jak Waldemar Kijanko.

U progu nowego roku

Dokończenie ze str. 2

- oszczędne gospodarowanie energią elektryczną i pozostałymi czynnikami energetycznymi,
- zmniejszenie kosztów usług bankowych w tym szczególnie o szybkie i systematyczne upłynianie zbędnych dla przedsiębiorstwa zapasów materiałów oraz wzmoczenia dyscypliny przy korzystaniu z kredytów bankowych,
- przestrzeganie rytmicznej realizacji zadań w strukturze asortymentowej zaobciążonej w planie,
- zmniejszenie strat nadzwyczajnych, kosztów reklamacji i napraw.

Dużo mamy do zrobienia także w pozostałych dziedzinach i krokach naszej działalności w zakresie — jakości produkcji, postępu technologicznego, zaopatrzenia materiałowo-kooperacyjnego, szkolenia i podwyższania kwalifikacji pracowników obsługi produkcji przez transport, gospodarkę narzędziową, pionierzy techniczne i administrację, zabezpieczenie ciągłości ruchu maszyn i urządzeń.

Nie sposób omówić te wszystkie zagadnienia w jednym artykule. Będziemy do tej problematyki wracać w kolejnych artykułach, rozwijając szerzej poszczególne dziedziny i problemy. Na zakończenie chciałbym podkreślić, że rok 1977 winien być tym rokiem, w którym najwięcej „wagi skupimy na szybkim dalszej poprawie organizacji, na zdecydowanym postępie w tym zakresie, bowiem może to przynieść największe i najszybsze efekty przy znikomym zaangażowaniu nakładów finansowych.

Poprawa ta winna dotyczyć każdego pionier, organizacja wiążącej działalności poszczególnych działów czy wydziałów, wiążącej poszczególne dziedziny naszej działalności.

Poprawa ta winna także dotyczyć właściwej organizacji pracy w sztachach produkcyjnych, wydziałach i działach. Trzeba przyjąć zasadę, że najlepszą organizacją sztach, wydziału, komórki funkcjonalnej jest ta, która jest tworzona i doskonalona na co dzień przez ludzi w nich pracujących.

inż. Józef Lipiński

Rada ubezpieczeń społecznych informuje (I)

Komu przysługuje emerytura

Jako członek rady ubezpieczeń społecznych miałem okazję wielokrotnie przekonać się o tym, że ludzie którym przysługują emerytury, renty lub zasiłki nie są zorientowani w obowiązujących w ich przynależności przepisach. Dlatego też w cyklu artykułów na szpaltach Głosu chciałbym wszystkim przybliżyć te zagadnienia.

Zacznijmy od informacji gdzie należy się zgłosić, aby złożyć wniosek. Otóż w zakładzie sprawami tymi zajmują się działy: osobowy i szkolenia zawodowego oraz kosztów i obrachunku, a także działająca przy Radzie Zakładowej — rada ubezpieczeń społecznych; instytucją państwową do której należy się zgłaszać chcąc uzyskać rentę, emeryturę lub zasiłek jest Oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie.

Co w takim razie powinni wiedzieć ubiegający się o emeryturę?

Otóż emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ma wymagany okres zatrudnienia (udokumentowany), który winien wynosić: 25 lat mężczyzna, 20 lat kobieta,
- 2) osiągnął wiek emerytalny, który wynosi — 60 lat dla mężczyzny i 55 lat dla kobiety w razie wykonywania zatrudnienia I kategorii oraz 65 dla mężczyzny i 60 lat dla kobiety w razie wykonywania zatrudnienia II kategorii,
- 3) wiek emerytalny osiągnął w okresie zatrudnienia lub równoznacznym z okresem zatrudnienia bądź w ciągu 5 lat po upływie tych okresów. Emerytura może również uzyskać pracownik, który wiek emerytalny osiągnął po upływie 5 lat od ustania wymienionych okresów, lecz powinien udowodnić dłuższy okres zatrudnienia a mianowicie: 35 lat pracy — mężczyzna i 30 lat pracy — kobieta.

Wspomniałem o trzech okresach: zatrudnienia, równoznacznym z okresem zatrudnienia i zaliczalnemu do okresu zatrudnienia

nia i w związku z tym chcę po krótko wyjaśnić co one oznaczają.

Przez okres zatrudnienia — rozumie się czas, w którym pracownik pozostaje w stosunku pracy na obszarze państwa polskiego na podstawie umowy o pracę, mianowania lub powołania, a także pełnienia funkcji z wyboru i pobiera wynagrodzenie, bądź zasiłki z ubezpieczenia społecznego na wypadek choroby lub macierzyństwa. Udokumentowaniem okresów zatrudnienia są: wpisy do legity-

- wojskowej służby zawodowej i nadterminowej w WP po 1.11.1918 r.,
 - sprawowania mandatu posła do KRN i Sejmu PRL,
 - służby w organach MO i bezpieczeństwa publicznego,
 - nauki zawodu i odbycia wstępnego stażu pracy,
 - opieki pielęgnacyjnej nad inwalidą wojennym zaliczonym do I grupy inwalidów.
- Okresy wyżej wymienione winny być potwierdzone zaświadczeniem wydanym przez właściwe władze lub zakład pracy.

Okres zaliczalny do okresu zatrudnienia jest to czas:

- nauki w szkole, do której został pracownik skierowany przez zakład pracy,
- nauki w szkole wyższej, pod warunkiem poprzedniego zatrudnienia,
- odbywania niezawodowej służby wojskowej w WP, w oddziałach powstańczych i działających rewolucyjnie po 1918 roku,
- służby w różnego rodzaju oddziałach w kraju i za granicą, biorących udział w walce o wolność narodową (ZSRR i Hiszpania) oraz pobyt w niewoli w okresie od 1.09.1939 r. do 9.05.1945 r.,
- pobytu w więzieniach hitlerowskich za działalność polityczną i obozach koncentracyjnych oraz obozach przymusowej pracy (1.09.1939 r.).

Na potwierdzenie powyższego pracownik obowiązany jest przedłożyć swoje zaświadczenie wydane przez właściwe organa: administracji szkolnej, Wojska Polskiego i Armii Radzieckiej lub Zarząd Główny ZBoWiD.

W razie niemożliwości przedłożenia takich zaświadczeń mogą być dołączone zeznania co najmniej dwóch świadków.

Kiedy już pracownik złoży wniosek o emeryturę, chce wiedzieć coś o jej wysokości. Otóż do obliczenia jej wysokości przyjmuje się zależnie od wniosku zainteresowanego — przeciętne miesięczne zarobki z ostatnich 12 miesięcy zatrudnienia albo jeżeli to jest korzystniejsze z kolejnych 25 miesięcy zatrudnienia z ostatnich 12 lat pracy przed złożeniem wniosku. Do obliczenia emerytury przyjmuje się całkowite zarobki w gotówce i w relach wypłacone z osobowego funduszu pięć oraz niektóre wypłaty spoza tego funduszu bez jakiegokolwiek potrąceń. Nie wlicza się natomiast kwot wypłaconych z tytułu zasiłków chorobowych, rodzinnych, za prace złeczne i umowy o dzieło, diet itp.

Emerytura wzrasta o 1 proc. zarobku za każdy pełny rok ponad 20 lat zatrudnienia w Polsce Ludowej, wykonywanego do czasu osiągnięcia 65 lat przez mężczyznę i 60 lat przez kobietę, nie więcej jednak niż za 10 lat. o.dn. Zbigniew Mroził

Wytnij i zachowaj!

macji ubezpieczeniowych, zaświadczenia zakładów pracy, umowa o pracę, legitymacja związków zawodowych, legitymacja służbowa, wpis w dowodzie osobistym itd. Okres zatrudnienia może być udowodniony zeznaniem świadków, ale tylko w przypadkach, gdy nie ma możliwości uzyskania dowodów w postaci dokumentów i zeznania winny być dołączone do wniosku przez ubiegającego się o emeryturę.

Za okresy równorzędne z okresem zatrudnienia uważa się czas:

- pobierania zasiłków z ubezpieczenia społecznego z powodu choroby lub macierzyństwa po ustaniu zatrudnienia,
- uczęszczania do szkół partyjnych i związkowych pod warunkiem bezpośredniego uprzednio zatrudnienia,

ŚWIĄTECZNE WSPOMNIENIE...

Świdnik dawnych lat

Tak wyglądała w budowie przychodnia miejska...

...przy głównej ulicy Sławińskiego rosty młode drzewka...

...a wzdłuż torów kolejowych rozbudowywało się osiedle domków jednorodzinnych.

Zdjęcia: Zbigniew Piasecki

felieton głosu

Co roku — w październiku, a najpóźniej w listopadzie — jesteśmy adresatami gromkich zapewnień. Nie damy się zaskoczyć! Jesteśmy przygotowani na najgorsze! Sprząt, piasek, ludzie i sól tylko czekają ataku! Kto jest tym agresorem? Oczywiście — zima. Ta sama, która swoje przybycie obwieściła w kalendarzu 21 grudnia; ta sama, która wywołuje na miesiąc przed swym przybyciem (co najmniej) zapewnienia, że w tym roku to już na pewno przygotowano wszystkie środki, by z nią walczyć; ta sama, która w sposób wyrafinowany zaskakuje w końcu wszystkich —

poczwszy od drogowców i dozorców, a na PKiM i PKP skończywszy.

Aktywność ludzi odpowiedzialnych za odśnieżanie, odładzanie i jeszcze parę innych — od — ze śniegiem związanych — wylizana jest w tonach piasku i soli, sztukach pługów i piaskarek, ilości łopat. Pięknie, że następuje taka mobilizacja, mniej pozytywnym objawem jest to, że widać ją tylko na drukach sprawozdań. Zaspasy śniegowe, zasypane chodniki i zosy są tego smutnym przykładem.

Przez dwa dni świąt sypał śnieg. Tak naprawdę cieszyli się

Śniegiem w oczy

z niego tylko nasi miłośnicy. Dla wszystkich pozostałych był on prawdziwą udręką zapowiadającą brnięcie do pracy, do sklepu, do domu...

Jak zwykle bowiem zarówno dozorczy, jak i Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej zaspali przysypiani białym puchem i do odśnieżania zabrali się dopiero... w środę, kiedy to co było na chodnikach w naszym już puchu nie przypominało i było trudną do usunięcia skorupą. A śnieżnicze chodziły, ślizgali się, kleli i łamali ręce i nogi. (W danych pogotowia i przychodni od połowy listopada do pierwszych dni stycznia było około 70 urazów).

Okazało się bowiem, że śnieg sam nie chce się uprzętać, piasek sam nie chce się wysypać, a za sypanie solą po chodnikach Urząd Miejski „soli” mandaty (i stuznie!).

Tegoroczna zima nie żaluje nam opadów. Cieszą się dzieci (choć nie mają zbyt wielu torów saneczkowych i lodowisk), cieszą się rolnicy (nie wymarzną oziminy, a i ubytek wody w glebach po letniej suszy zostanie wyrównany — mam nadzieję), cieszą się dorośli zwolennicy sportów zimowych. Wszyscy pozostali, którzy zimą i śnieg traktują na zasadzie zbędnych utrudnień

marzą o tym, by ludzie odpowiedzialni za jego usuwanie (pracownicy PGKiM, dozorczy, pracownicy kolei odpowiedzialni za odśnieżanie przejeżdżającymi) ocknęli się z zimowego snu i chwycili za łopaty i szufle. Nie jeden raz bowiem będzie jeszcze sypał śnieg, nie jeden raz będzie zamieć, a stanu ciężki żywiołowej — tak dopiero ich mobilizująca prawdziwie — Wojewoda może nie ogłosić.

Tarka

DZIEKUJEMY ZA JUŻ I PYTAMY – CO DALEJ ?

Jak oceniacie działalność Klubu Sportowego Avia w 1976 roku i czego oczekujecie po jego pracy w roku bieżącym — oto dwa pytania, które zadaliśmy kibicom sportowym i trenerom.

Lech Augustynowicz — kibic sportowy.

1976 rok uważam za udany dla FKS Avia. Piłkarze osiągnęli na półmetku minimum punktów, siatkarze zdołali się upiasować w piątce najlepszych drużyn, bokserzy — co prawda dopiero po walkach barażowych — utrzymali się w I lidze, koszykówka, tenis ziemny, pływanie — na swym normalnym poziomie. Jako kibic życzylibym sobie i klubowi aby nasi sportowcy mniej nas wystawiali na „nerwówki” (piłkarze, siatkarze). Trzeba chyba także pomyśleć o „odmłodzeniu” drużyn. Uatrakcyjnienie samych imprez sportowych przez organizatorów wyeliminowałoby dotychczasową ospałość na meczach (zwłaszcza piłki nożnej).

Leopold Wielgomas — kibic sportowy.

Ogólnie biorąc rok 1976 dla Avii był rokiem udanym, ale czy stale muszą nasze drużyny być „zasłane importem”? Więcej, należy zobowiązać trenerów do pracy z młodzieżą i w meczach o tzw. „pietruszkę” powinna występować utalentowana młodzież. Z pracy wychowawczej z tą młodzieżą trenerzy powinni być również rozliczani.

Feliks Zabicki — kibic sportowy.

Zadowolone z ubiegłego roku przeciętnie. Odczuwam, że w minionym 1976 roku dominował w klubie przypadek... Mobilizowano środki i wysiłki gdy już

sytuacja była „podbremkowa” (przykład — bokserzy, siatkarze). Uważam, że w klubie winien być plan perspektywiczny, który by podobne sytuacje w przyszłości przewidywał i pozwalał eliminować. Otoczenie utalentowanej młodzieży opieką nieodzowne jest nie tylko w sekcjach priorytetowych. Czekanie na „coś” lep-

ziej. Tym bardziej, że zawodnicy przekonali się wreszcie, że tylko praca i sumienny trening stawiać ich może do walki z najlepszymi. Młodzież ma okazję do sprawdzenia się w walkach i stopniowo będzie wprowadzana. Dudziński, Celebrat, Ciołek, Kachno, Krzyżowski, Mojek, Dąbrowski — to ci, którzy w przyszłości zastąpią starszych.

Adam Piechota — instruktor tenisa ziemnego.

Cieszy nas fakt, że zdobyliśmy w 1976 r. I miejsce w okręgu w ogólnej klasyfikacji (seniorów i juniorów). W pierwszej dziesiątce najlepszych juniorów znajduje się siedmiu naszych zawodników. Liczymy, że w 1977 roku 12-letni Robert Litwin, który zajął I miejsce powtórzy ten sukces wraz z kolegami. Planujemy zdobyć I miejsce w drużynowych mistrzostwach okręgu juniorów, jak też wprowadzić z kadry spartakiadowej dwóch zawodników do finału centralnej spartakiady. Dopuszczamy społecznie przy budowie ściany treningowej. Pragniemy utworzyć sekcję tenisa ziemnego z nastawieniem przede wszystkim na zainteresowanie tym pięknym sportem dziewcząt.

Waldemar Kowalski — trener boksu.

W dniach 6-7.01.77 r. odbyło się Plenum PZB, które ustaliło system przyszłych rozgrywek. Na bazie tego można będzie ustalić dopiero plan szkolenia. Wyciągnięto wnioski z ubiegłego roku i w tym powinno już być

lepiej. Tym bardziej, że zawodnicy przekonali się wreszcie, że tylko praca i sumienny trening stawiać ich może do walki z najlepszymi. Młodzież ma okazję do sprawdzenia się w walkach i stopniowo będzie wprowadzana. Dudziński, Celebrat, Ciołek, Kachno, Krzyżowski, Mojek, Dąbrowski — to ci, którzy w przyszłości zastąpią starszych.

Adam Piechota — instruktor tenisa ziemnego.

Cieszy nas fakt, że zdobyliśmy w 1976 r. I miejsce w okręgu w ogólnej klasyfikacji (seniorów i juniorów). W pierwszej dziesiątce najlepszych juniorów znajduje się siedmiu naszych zawodników. Liczymy, że w 1977 roku 12-letni Robert Litwin, który zajął I miejsce powtórzy ten sukces wraz z kolegami. Planujemy zdobyć I miejsce w drużynowych mistrzostwach okręgu juniorów, jak też wprowadzić z kadry spartakiadowej dwóch zawodników do finału centralnej spartakiady. Dopuszczamy społecznie przy budowie ściany treningowej. Pragniemy utworzyć sekcję tenisa ziemnego z nastawieniem przede wszystkim na zainteresowanie tym pięknym sportem dziewcząt.

Tych parę wypowiedzi świadczą, że zaopinionie sportu nie jest w środowisku Świdnika obojętne. Wierzymy, że tak działając, kadra trenerska, zawodnicy, jak również sympatycy klubu dołożą starań i stworzą takie warunki, które pozwolą postawić na wyższy poziom dyscypliny sportowej. Tego im szczerze życzymy!

Stanisław Jankowski

Sekcja modelarstwa lotniczego w aeroklubie robotniczym

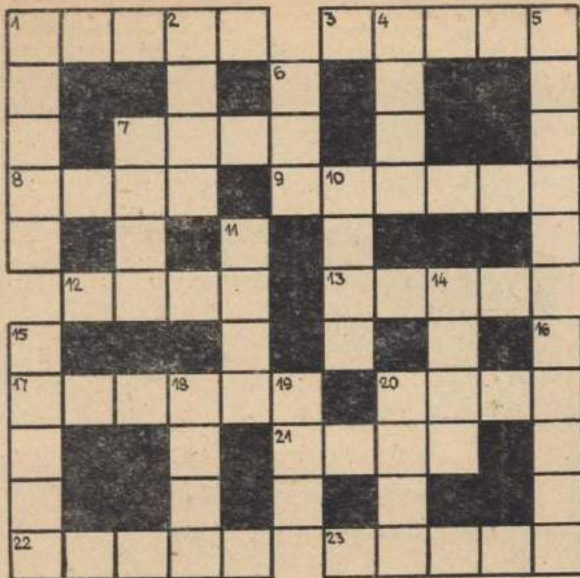
Działająca przy Aeroklubie Robotniczym w Świdniku sekcja modelarstwa lotniczego sprawdziła nawet i dla maluchów.

Ta dyscyplina sportu nie tylko kształci i rozwija zdolności konstruktorów, ale jest również niezwykle widowiskowa.

Zdjęcia: T. Sugier

Krzyżówka z nagrodami

ZNACZENIE WYRAZÓW:

POZIOMO: 1. zamknięta w sobie grupa ludzi; 2. sternik w samolocie; 7. określenie wielkości pieniędzy; 8. kula ziemna; 9. faza księżyca; 12. atrakcja miejscowości nadmorskich; 13. ślad; 17. na generalskich spodniach; 20. zbiór; 25. „ubranie” drzew; 22; zmora debiutantów; 23. materiał na wyspy. PIONOWO: 1. rzeka w Afryce; 2. ośrodek kultury; 4. statystyczny pokój; 5. burzył bramy i mury; 6. surowiec na opium; 7 w pojedynkę; 10. środek opatrunkowy; 11. jest zmienna jak kobieta i pogoda; 14. rzeka z Wrocławia; 15. niebezpieczna „zabawa”; 16. suma przychodów i rozchodów; 18. pływający most; 19. szkolne PKO; 20. rurka drenarska.

Jotka

Rozwiązania na kartkach pocztowych należy nadsyłać do dnia 20 stycznia br.

Rozwiązanie krzyżówki z nr 24 Głosu Świdnika

POZIOMO: 1. polka, 4. etola, 7. gogol, 9. aorta, 10. ikona, 11. wiwat, 12. zmowa, 15. Adyga, 18. pro, 20. kwarantanna, 21. rak, 22. skarb, 25. Oskar, 28. Artek, 29. rebus, 30. atlas, 31. tramp, 32. oczka, 33. iskra. PIONOWO: 1. placz, 2. largo, 3. agawa, 4. elita, 5. okowy, 6. Akaba, 8. guwernantka, 13. makak, 14. wiatr, 16. donos, 17. gwara, 18. par, 19. OTK, 22. serio, 23. arbus, 24. basta, 25. okap, 26. kulik, 27. Rosja.

Nagrodę — bon książkowy o wartości 100 zł wylosował Maciej Kozak ze Świdnika.

Książeczka oszczędnościowa PKO z wkładami wieloletnimi

WPLATY MIESIĘCZNE JUŻ OD 50 ZŁ

Książeczka oszczędnościowa PKO z wkładami gromadzonymi przez okresy 5-letnie ułatwia zebranie środków pieniężnych na:

- większy zakup lub inwestycję,
- wydatki związane z zawarciem małżeństwa,
- wyposażenie dzieci,
- uzupełnienie przyszłej emerytury itp.

Po każdym 5-letnim okresie systematycznego oszczędzania, PKO dopisuje do zgromadzonego wkładu wysoką premię pieniężną. Przy wpłatach stanowiących wielokrotność 50 zł premia odpowiednio wzrasta.

Wpłata miesięczna	PO 5 LATACH			PO 10 LATACH		
	zgrupowany wkład zł	premia zł	razem zł	zgrupowany wkład zł	premia łącznie zł	razem
50	3.000	450	3.450	6.000	1.850	7.850
100	6.000	900	6.900	12.000	3.900	15.900
200	12.000	1.800	13.800	24.000	7.800	31.800

Książeczki wieloletnie wystawiane są przez oddziały PKO, agencje PKO w zakładach pracy oraz za pośrednictwem urzędów pocztowych.

Tow. Dyrektorowi Naczelnemu WSK w Świdniku inż. Józefowi LIPIŃSKIEMU serdeczne wyrazy współczucia z powodu śmierci

M A T K I

składa w imieniu załogi Samorząd Robotniczy WSK

głos ŚWIDNIKA

Redaguje zespół w składzie: **MARIA BALICKA** redaktor naczelny — przewodnicząca kolegium **WŁODZIMIERZ LORENC** zastępca przewodniczącej kolegium **MALGORZATA TARNOWSKA** sekretarz redakcji **WIECZYŚLAW KRUK** redaktor rozgłośni zakładowej **IRENA WIERZCHOS** redaktor

Zdzisław Mazur, Henryk Kamiński, Helena Grudzińska, Witold Smętny, Ludwika Socha. Adres redakcji: 21-043 — WSK Świdnik k. Lublina tel. 138-81 wewn. 148 Drukarnia Zakład WSK-Świdnik WSK-S z 2.2.01.77 r. — 2.000 J-7